

paa, at dette Løfte i Grundloven bliver fyldestgjort, selv om det skulde vise sig, at man ikke kan komme ligefrem til Opnaaelsen af dette Formaal. Jeg troer, at der er gjort Forarbejder med Hensyn til Menighedsraadene, der allerede have bortffjernet væsentlige Vanskeligheder for Opnaaelsen af det ved Grundloven tilføjede Maal. Dernæst maa det være mig tilladt at tilføje Følgende: Ved saadanne Love maa man stundom see hen paa noget Ushyldigt, der ikke kan gribes med Hænderne, man maa see hen paa den umærkelige Tilstand, der udvikler sig af saadanne Love. Jeg skal, for at tydeliggjøre dette — thi mine Ord være unægtelig noget dunkle — anføre Loven om Sognebaandets Løsning. Naar man vilde spørge om, hvilke synlige Virkninger denne Lov har frembragt, vilde Svaret blive, at saa og saa Mange have løst Sognebaandet. Men ved Siden af denne synlige Virkning har Loven haft en ushyldig Virkning, den nemlig, at den har gjort Forholdet mellem Præsten og alle hans Sognebørn, til et frivilligt Forhold, idet de kunne gaae til en anden Præst. Lad os nu see, om der er noget Tilsvarende ved det foreliggende Lovforslag. Jeg ønsker en saadan Tingenes Tilstand, at det bliver noget Almindeligt, at den ene Præst kommer den anden imøde med broderlig Velvillie, at den ene Præst ikke harnes over, om ogsaa nogle af hans Sognefolk slutte sig til den anden, at dette ikke skal indvirke forstyrrende paa Forholdet mellem dem, at Præsten i Sognekirken med Velvillie gjør, hvad der staaer i hans Magt, for at aabne Nabo-præsten eller en fjernere boende Præst Udgang til Kirken for at kunne, om det saa var, prædike eller uddele Nadverens Sacramente, end sige da døbe Børn. Jeg ønsker, at dette skal hvile paa et broderligt Sindelag, paa en frivillig Imødekommen, og at det ikke skal staae som et Tvangsbud, hvormed den Ene møder ligeoverfor den Anden og siger: „her kommer jeg i Kraft af den og den Paragraph og prædiker i Din Kirke“. Denne Lov vilde have den modsatte Virkning af Loven om Sognebaandets Løsning, at det bliver en juridisk Forpligtelse, hvad jeg ret meget ønsker maatte udgaae fra et broderligt Sindelag. Lad os ikke i det Hele give for mange Love, lad os ikke give Love,

naar der ikke føles Trang til dem, blot fordi man paa et enkelt Punkt støder lidt an mod en administrativ Afgjørelse, og lad os fremfor Alt ikke give for mange Love om kirkelige Anliggender. Der er virkelig gjort saa Meget for dem, at det nu kan være paa Tiden at gjøre, som Sædemanden gjør, naar han har faaet sin Sæd; han staaer op og lægger sig til Hvile og lader Sæden vore, saaledes bør vi ogsaa nu en Tidlang forholde os rolige og lade den kirkelige Sæd vore.

Da ikke Flere ønskede at høre sig, fattedes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning, som af følgende 10 Medlemmer: Frølund, B. Christensen, F. Jørgensen, N. Pedersen, N. Poulsen, P. Hansen, N. Hansen, N. Larsen, C. Hansen og Kirke var begjært foretaget ved Navneoprab, og hvorved, som nedenstaaende Liste nærmere udviser, samme vedtoges med 33 St. imod 11.

Sa.

Drejer; C. Jørgensen; Milling; Mollke-Hvidfeldt; Moslin; Nielsen, F.; Pedersen; Ploug; Poulsen; Steel; Simonh; Strøm; v. Støden; Thalbiger; Westely; Beck; Bjer-ring; Brasch; Brockdorff; Carlsen; Christensen; Faurshøj; Foged; Frandsen; Frølund; Hansen, C.; Hansen, N.; Hansen, P.; Johannsen; Jørgensen, F.; Kirke; Larsen; Madvig.

Net.

Boesen; Jacobæus; Nørgaard; Petersen; Rosengørn; Andrae; Berthelsen; Brunn, M. P.; Clausen; Dahlerup; Jessen.

Fraværende.

Mollke; Nielsen, O.; Tang; Vorgen; Lehmann; Lüders; Lüttichau.

Formanden: Det er allerede blevet tilfjendegivet, at der vilde foreslaaes nedsat et Udvalg imellem første og anden Behandling. Jeg skal derfor nu sætte dette Spørgsmaal under Discussion, men maa dog forinden bemærke med Hensyn til den Ansørelse, der af den 3die